

Juntunen, William

Rifleman

The Regina Rifle Regiment

Royal Canadian Infantry Corps

L/605265

William Juntunen werd geboren op 3 december 1916 in Fort William, nu onderdeel van Thunder Bay, Ontario. Zijn vader Fredrik ("Fred") Luoto emigreerde in 1909 van Finland naar Canada. Hij trouwde in 1911 in Port Arthur (ook onderdeel van Thunder Bay) met William's Finse moeder Amanda Wirtanen. Hun eerste kind Reino arriveerde twee jaar later, gevolgd door William. Fred, die als arbeider werkte, stierf in 1918. Zijn weduwe Amanda hertrouwde het jaar daarop met Gust Hammerberg en stond haar zoon William ter adoptie af. De Hammerbergs kregen in 1920 een zoon Albert (halfbroer van William) en Reino werd door Gust aangenomen en kreeg zijn achternaam.

William's adoptieouders waren Paul en Mary Juntunen, een kinderloos Fins echtpaar. Ze namen William op in hun 640 hectare grote boerderij in Loreburn, Saskatchewan (SK) nabij Strongfield, ten zuiden van Saskatoon. William groeide op met hun Lutherse religie en sprak Engels en Fins. Hij

ging naar een plattelandsschool en stopte ermee nadat hij "grade 6" had afgerond om op dertienjarige leeftijd fulltime op de boerderij te gaan werken.

William's adoptiemoeder Mary stierf ergens tijdens de grote depressie begin dertiger jaren. In die tijd werd hem ook verteld over zijn biologische moeder Amanda Hammerberg (die hij later zijn 'vriendin' noemde) en broers in Port Arthur. Zijn oudere broer Reino trouwde in 1939 in Ontario, terwijl William in Saskatchewan bleef werken op de boerderij van Juntunen met zijn adoptievader Paul, waar hij leerde autorijden, vrachtwagens besturen en tractoren bedienen.

William werd in het kader van de Nationale mobilisatiemaatregel opgeroepen om ingezet te worden voor de verdediging van Canada. Op 3 maart 1942 schreef hij zich op 25-jarige leeftijd in te Regina. Hij was toen 1,80 meter lang, 151 pond zwaar, had lichtbruine ogen en had volgens het medisch onderzoek een blanke huidskleur. Na de basisopleiding te hebben gevolgd in Regina, werd William toegewezen aan de Prince Albert Volunteers en bracht hij in april/mei 1942 twee weken door in het Prince Albert Military Hospital. Hij kreeg de eerste van een reeks seizoen verloven voor de voorjaarsbeplanting en voegde zich op 24 juni 1942 weer bij zijn regiment in Camp Vernon, British Columbia.

Camp Vernon, BC

William kreeg verlengd verlof voor de herfsttoogst van 1942. Zijn adoptievader Paul stierf in april 1943 en William kreeg opnieuw voorjaarsverlof. Nadat hij dat jaar was teruggekeerd van zijn herfsttoogstverlof, werd William op 10 december 1943 geplaatst bij het Midland Regiment voor de kustverdediging in Prince Rupert, BC. Hij werd later die maand een week opgenomen in het Prince Rupert Military Hospital voor een otitis media (middenoorontsteking) behandeling. Vervolgens lag William in de winter van 1944 nog twee weken in het ziekenhuis vanwege waterpokken.

Het Midland Regiment was gestationeerd in Camp Vernon toen William zich na het herfsttoogstverlof van oktober 1944 weer bij hen voegde. Met de dood van zijn adoptievader werd zijn vriend Marten Christenson in Loreburn, SK zijn naaste verwant. William reisde met zijn regiment mee toen ze naar het buitenland werden verscheept en op 17 januari 1945 van boord gingen in Groot-Brittannië, waar de eenheid werd ontbonden. Hij meldde zich bij het Canadian Infantry Training Regiment en werd twee maanden later op 26 maart naar Noordwest-Europa gestuurd. William deed op 7 april 1945 zijn intrede bij het Regina Rifle Regiment (RRR) als vervangend Rifleman.

De RRR, ook bekend als de 'Farmer Johns' of Regina, vormde samen met de Royal Winnipeg Rifles en Canadian Scottish de 7e Brigade van de 3e Canadese Infanteriedivisie. De Reginas behoorden samen met de Royal Winnipeg Rifles (RWR) tot de eerste geallieerde infanterie-eenheden die op de stranden van Normandië landden en daar zware D-Day-verliezen leden.

De Regina's hadden zich tegen het einde van de zomer van 1944 een weg door Normandië gevochten en in september geholpen bij de bevrijding van de Kanaalhavens. Het RRR als onderdeel van de 7e Brigade nam dat najaar deel aan de Slag om de Schelde en er volgden daarna drie wintermaanden met statische operaties rond Nijmegen. Die operaties bestonden uit patrouilleren en gewapende verkenningen in een goed verdedigd vijandelijk gebied.

Ze verlieten de regio Nijmegen uiteindelijk op 8 februari 1945 met de 7e Brigade van de 3e Infanteriedivisie (onderdeel van het Eerste Canadese Leger) voor de operatie VERITABLE. De Reginas waren vijf dagen in actie met het verdrijven van de Duitsers uit het Moyland Wood, Duitsland (16 tot 21 februari 1945). Het RRR nam niet deel aan de volgende fase van het Rijnoffensief, Operatie BLOCKBUSTER.

Pontonbrug over de Rijn 1945

De geallieerden besloten voor Operatie PLUNDER twee oversteekplaatsen over de Rijn te veroveren, met de grootste inspanning in het noorden, in de sector Emmerich-Wesel. De Regina's bereikten de avond van 27 maart de Rijn en staken de rivier over via een pontonbrug die de Engineers hadden aangelegd.

Na een zware strijd om Emmerich, Duitsland, trokken de Reginas met de 7e Brigade naar het noorden om steden in Nederland, waaronder Wehl en Zutphen, te bevrijden. William was op 8 april 1945 bij de "C" Company ingedeeld tijdens een opruimingsoperatie en een poging tot een aanvalsoversteek over een zijkanaal bij Deventer. De brug over het zijkanaal werd later die dag door de Duitsers opgeblazen.

De "C" Company trok op 9 april door om herstelwerkzaamheden aan de brug uit te voeren. William Juntunen kwam die dag op 28-jarige leeftijd om het leven.

Canadian soldiers doorzoeken gebouwen, Deventer, Netherlands

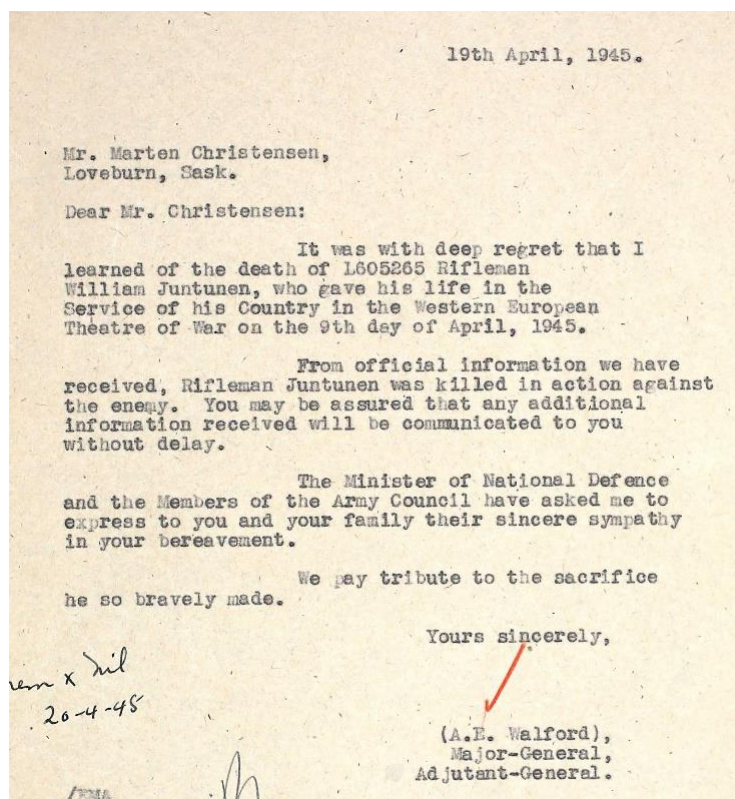

**JUNTUNEN, William, Rfn.. L605265,
Marten Christensen (friend), Lore-
burn, Sask.**

Regina Leader-Post May 1945

Temporary cross gravemarker before permanent headstone

Rifleman William Juntunen werd tijdelijk begraven nabij Deventer, Nederland en later herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Holten, grafreferentie: II. B. 9.

De medailles van William Juntunen:

- Ster 1939-45
- Frankrijk-Duitsland ster
- Oorlogsmedaille

William Juntunen staat vermeld op de Strongfield, SK Cenotaph als een van hun lokale gevallen uit de Tweede Wereldoorlog.

Strongfield, SK Cenotaaf

Juntunen Lake, SK werd naar hem vernoemd als een geografische - herdenkingsplaats.

Biography by Jim Little, Research Team Faces to Graves.

Sources Consulted:

Commonwealth War Graves Commission

Library and Archives Canada

Veteran Affairs Canada – Canadian Virtual War Memorial

Saskatchewan Virtual War Memorial <https://svwm.ca/casualty-display/?ID=A000008560>

Ancestry public trees

Newspapers.com

Loreburn, SK photo <http://www.prairie-towns.com/loreburn-images.html>

Camp Vernon, BC photo <https://vernonmuseum.ca/exhibits/vernon-serves/>

Kevin Lambie, Regina Rifles WWII <http://www.reginarifles.ca/index.htm>

Reid, Brian (2010). Named by the Enemy - A History of the Royal Winnipeg Rifles

Regina Rifles D-Day and Normandy information <https://warchronicle.com/the-story-of-the-royal-regina-rifles/#:~:text=The%20Landing,on%20the%20Isle%20of%20Thanet.>

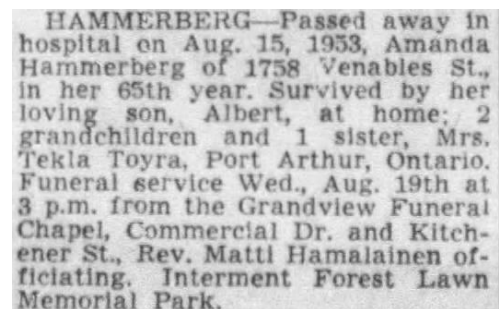
Zutphen & Deventer, Netherlands April 1945 map and information <https://www.canadiansoldiers.com/history/battlehonours/northwesteurope/zutphen.htm>

Battle of Deventer photo <https://www.battlefieldtours.nu/package/the-battle-deventer/?lang=en>

Strongfield, SK Cenotaph picture <https://www.hmdb.org/m.asp?m=196902>

William's moeder Amanda Hammerberg ontving zijn Memorial Cross, en hoewel hij zijn vriend Marten Christenson als zijn nabestaanden had vermeld, was het zijn 'vriendin' Amanda die na zijn dood zijn nalatenschapsdocumenten voor het leger invulde. Hij had haar in zijn legertestament genoemd als zijn begunstigde nadat hij op 7 april 1945 bij de Reginas was gekomen. William schreef die dag ook een brief aan zijn vriendin Vi Bernick, en zij schreef nadien naar de legerleiding een brief met de vraag om de details van zijn levenseinde te vernemen.

William's moeder Amanda vroeg later nog een oorlogsfooit aan, die in 1946 werd geweigerd. Haar oudste zoon (Williams volle broer) Reino stierf dat jaar aan tuberculose, op 32-jarige leeftijd. Zij stierf in 1953 op 65-jarige leeftijd.

HAMMERBERG—Passed away in hospital on Aug. 15, 1953, Amanda Hammerberg of 1758 Venables St., in her 65th year. Survived by her loving son, Albert, at home; 2 grandchildren and 1 sister, Mrs. Tekla Toyra, Port Arthur, Ontario. Funeral service Wed., Aug. 19th at 3 p.m. from the Grandview Funeral Chapel, Commercial Dr. and Kitchener St., Rev. Matti Hamalainen officiating. Interment Forest Lawn Memorial Park.

The Province 1953